

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ सुदुष्करमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
ततोमद्राधिपोहृष्टाविसंज्ञं सूतनंदनं ॥ अपोवाहरथेनाजौकर्णमाहवशोभिनं ॥ ४८ ॥ ततः पराजितेकर्णे धार्तराष्ट्रीं महाचमूं ॥ व्यद्रावयद्भीमसेनो यथेन्द्रोदान
वानूपुरा ॥ ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणिकर्णपयाने पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच सुदुष्करमिदं कर्मकृतं
भीमेन संजय ॥ येन कर्णो महाबाहुरथोपस्थे निपातितः ॥ १ ॥ कर्णोऽत्येकोरणे हंता पांडवान्संजयैः सह ॥ इति दुर्योधनः सूतप्राब्रवीन्मां सुदुर्मुहुः ॥ २ ॥ पराजितं
तुराधेयं दृष्ट्वा भीमेन संयुगे ॥ ततः परं किमकरोत्पुत्रो दुर्योधनो मम ॥ ३ ॥ संजय उवाच विमुखं प्रेक्ष्य राधेयं सूतपुत्रं महाहवे ॥ पुत्रस्तव महाराज सोदर्या
न्समभाषत ॥ ४ ॥ शीघ्रं गच्छ तभद्रं वीराधेयं परिरक्षत ॥ भीमसेनभयागाधे मज्जंतं व्यसनार्णवे ॥ ५ ॥ ते तुराज्ञा समादिष्टा भीमसेनं जिघांसवः ॥ अभ्यवर्तत सं
क्रुद्धाः पतंगाः पावकं यथा ॥ ६ ॥ श्रुतवां दुर्धरः काथो विवित्सुर्विकटः समः ॥ निषंगीकवचीपाशीतथानंदोपनंदकौ ॥ ७ ॥ दुष्प्रधर्षः सुबाहुश्च वातवेगसुवर्चसौ ॥
धनुर्ग्राहो दुर्मदश्च जलसंधः शलः सह ॥ ८ ॥ एते रथैः परिवृता वीर्यवंतो महाबलाः ॥ भीमसेनं समासाद्य समं तात्पर्यं वारयन् ॥ ९ ॥ ते व्यमुंच ऊच्छरव्रतान्नानालिं
गान्समंततः ॥ सतैरभ्यर्घ्यमानस्तु भीमसेनो महाबलः ॥ १० ॥ तेषामापततां क्षिप्रं सुतानां तेजनाधिप ॥ रथैः पंचदशैः सार्द्धं पंचाशदहनद्रथान् ॥ ११ ॥ विवित्सो
स्तुततः क्रुद्धो भलेनापाहरच्छिरः ॥ भीमसेनो महाराज तत्पपातहतं भुवि ॥ १२ ॥ सकुंडलशिरस्त्राणं पूर्णचंद्रोपमं तथा ॥ तं दृष्ट्वा निहतं शूरं भ्रातरः सर्वतः प्रभो ॥
॥ १३ ॥ अभ्यद्रवंत समरे भीमं भीमपराक्रमं ॥ ततो पराभ्यां भल्लाभ्यां पुत्रयोस्ते महाहवे ॥ १४ ॥ जहार समरे प्राणान् भीमो भीमपराक्रमः ॥ तौ धरामनुपद्येतां वा
तरुणा विवद्रुमौ ॥ १५ ॥ विकटश्च सहश्वो भौदेव पुत्रोपमौ नृप ॥ ततस्तु त्वरितो भीमः काथं निन्येयमक्षयं ॥ १६ ॥ नाराचेन सुतीक्ष्णेन सह तोन्यपतद्भुवि ॥ हा
हाकारस्ततस्तीव्रः संबभूव जनेश्वर ॥ १७ ॥ वध्यमानेषु वीरेषु तव पुत्रेषु धन्विषु ॥ तेषां सुलुलिते सैन्ये पुनर्भीमो महाबलः ॥ १८ ॥ नंदोपनंदौ समरे प्रैषयद्यमसाद
नं ॥ ततस्ते प्राद्रवन्भीताः पुत्रास्ते विद्वलीकृताः ॥ १९ ॥ भीमसेनं रणे दृष्ट्वा कालांतक्यमोपमं ॥ पुत्रांस्ते निहतान् दृष्ट्वा सूतपुत्रः सुदुर्मनाः ॥ २० ॥ हंसवर्णानिह
यान्भूयः प्रैषयद्यत्र पांडवः ॥ ते प्रेषिता महाराज मद्राजेन वाजिनः ॥ २१ ॥